

slaar en Ændring i Amtskommissionernes Befordringsgodtgørelse fra 1. Juli 1927, kan jeg fuldt ud slutte mig til den højtærede Landbrugsministers Udtalelse ved Lovforslagets Fremsettelse. Der er jo sket store Forandringer i Befordringsmidlerne, men jeg vil alligevel gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, enten her i Salen eller i det kommende Udvalg, at fremsætte nærmere Forslag til en ændret Befordringsgodtgørelse. Jeg tror nemlig, det vil have sin Betydning, og at meget af den Kritik, der nu rettes mod vore Kommissioner, vilde falde bort, hvis Rigsdagen blev medbestemmende ved Fastsættelse af, hvad der skal betales ikke alene til denne Kommission, men til mange tilsvarende Kommissioner, mod hvilke der nu rettes stærk Kritik i Anledning af den Maade, de tager sig betalt paa.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Rigsdagens Velvillie, idet jeg haaber paa en god og hurtig Behandling, saaledes at Lovforslaget kan blive færdigbehandlet i en nær Fremtid.

Olufson: Man maa jo sige, at det er paa et noget sent Tidspunkt, Rigsdagen kommer til at beskæftige sig med en Forlængelse af Loven af 29. Marts 1924. Vi havde saa smaat haabet, at naar det trak ud en hel Maaned og lidt over den Tid, da Loven udløb, var det, fordi den højtærede Landbrugsminister muligvis vilde prøve paa som Erstatning for denne Lov at gennemføre et Lovforslag, der laa oppe i det andet høje Ting. Men dette har altsaa vist sig ikke at være rigtigt, og vi staar nu overfor den Kendsgerning at skulle forlænge Lovens Gyldighed endnu i 3 Aar. For saa vidt man skal fortsætte under samme Form, kan vi selvfølgelig ikke have noget imod en Forlængelse; naar man dog ikke agter at slaa ind paa andre og efter vor Mening bedre Veje, maa vi jo tage det, der i Øjeblikket er.

Men naar man gør det, kan jeg ikke forstaa, at den højtærede Minister prøver paa at nedsætte Beløbet ret betydeligt, hvis der ikke ligger andet bagved. Den ærede Ordfører for Venstre (Thorhaage) har jo fremholdt, at der i de to foregaaende Aar er brugt betydeligt mere, og saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, er der i det Finansaar, vi nu staar overfor, Brug for et langt større Beløb end de 8 Mill. Kr. plus de 600 000 Kr. til Tillægsaan og de 400 000 Kr. til Erhvervelse af Lejehuse. Man skulde dog synes, at netop i en Tid som denne, hvor Arbejdsløsheden er stor, men hvor ogsaa

Muligheden for Oprettelse af mindre Brug paa Landet er betydeligt større end tidligere, maatte man sætte saa meget mere Kraft ind paa dette Omraade. Da vi i 1921 behandlede denne Lov første Gang under den daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal, advarede jeg noget mod at gaa saa stærkt frem, som man den Gang gjorde, fordi vi den Gang var inde i en Periode, hvor der kun var et lille Udbud af Jord og som Følge deraf høje Jordpriser, og hvor det var forfærdelig dyrt at bygge, idet jeg mente, man ikke skulde forcere denne Udstykning. Nu er vi kommet igennem denne dyre Periode og er inde i en Tid, hvor man kan købe Jord til nogenlunde rimelige Priser. Jeg maa maaske her tillade mig at fremføre, at den Indsats, Statens Jordlovsudvalg har gjort, ikke har været hel betydningsløs i Retning af at trykke Priserne ned. Vi er nu inde i en Tid, hvor Bygningspriserne begynder at falde, og da der samtidig staar mange Tusinde ude paa Landet, som i de senere Aar ikke har kunnet faa Adgang til Byerne, og som ikke kan skaffe sig Erhverv derude, mener jeg, vi maa prøve paa at sætte saa mange Midler ind fra det offentlige Side, at de kan imødekomme Kravet om Jord. Jeg skal ikke insistere paa, at der bliver ydet mere efter denne Lov, men jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han, hvis det i den kommende Sommer viser sig, at Efterspørgselen efter Jord bliver større end det Beløb, der er ansat i denne Lov, er i Stand til at imødekomme og, hvis Efterspørgselen efter Jord i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919 ogsaa bliver større, da vil være villig til at søge en Bevilling, hvor efter man kan imødekomme de Andragender, der kommer frem efter begge Love. For saa vidt jeg faar Samtykke hertil, vil jeg føle mig tilfredsstillet dermed.

I Lighed med den ærede Ordfører for Venstre er jeg tilfreds med den Udformning; som Lovforslagets § 3 har faaet, og hvor ved man gaar op fra det Areal, der var nævnt i den gamle Lov, 2 ha, til 3 ha middelgod Jord. Man giver her Administrationen en lille Smule Spillerum, og jeg haaber, at man maa kunne fortsætte med det, der har været Skik under den tidligere Lov, nemlig at de Lodder, der er under dette Areal, f. Eks. en Lod paa 2½ ha middelgod Jord, kan faa Statsaan eller Tillægsaan, hvis der købes Jord til. Det har nemlig været Praksis igennem Tiderne, og det har været til ikke ringe Hjælp for mange af de smaa Brug, der ellers ikke kunde udvikles. Den ærede Ordfører talte om, at nu